

oplyst fuldstændigt og fyldestgørende til Folketinget. Det er slet ikke en diskussion om, hvordan undersøgelsen skal laves på en tillidsfuld måde.

Og til fru Kirsten Jacobsen: Når nu man står heroppe, kunne man få det indtryk – også på Færøerne – at fru Kirsten Jacobsen har en særlig omsorg for det færøske folk. Vi er jo nogle, der har været herinde et stykke tid. Vi kan også huske, hvordan fru Kirsten Jacobsen har betegnet vores gode venner på Færøerne som en bananrepublik. En bananrepublik! Det er, hvad fru Kirsten Jacobsen mener om det færøske folk, og der kunne findes talrige udtryk, der ligger på niveau med udtrykket bananrepublik set med fru Kirsten Jacobsens øjne, sagt i situationer, hvor vi andre ansvarlige partier sammen med det færøske Lagting og det færøske landstyre har fundet løsninger med hensyn til økonomisk støtte og lavet aftaler med det færøske landstyre. De aftaler har fru Kirsten Jacobsen betegnet som bananrepublik.

(Kort bemærkning).

Anne Birgitte Lundholt (KF):

Jeg skal som andre også sige: Vi har jo en tredje behandling i morgen, så jeg skal også prøve at gøre det kort.

Først kort til fru Pia Larsen: Vi kan jo gøre ligesom i medieverdenen og sige, at vi lader det stå et øjeblik. Først hælder man en skidtspand med nogle løgne ud, og så får man svar på det, og så går man op og siger, at det er også forfærdeligt, vi skal have den type diskussioner. Det er jeg helt enig med fru Pia Larsen i, så lad os stoppe dem her. Lad os lade det stå et øjeblik. Vi kan alle huske, hvad der er blevet sagt i tv i de seneste uger. Så væk med det.

Så til hr. Frank Aaen: Hvad er egentlig forskellen? Forskellen er, at vi har konstateret i Stavadudvalget, at regeringen ikke ønsker at udlevere de papirer, som vi mener er nødvendige, for at man kan bedømme ministres ansvar. Derfor ønskede vi dette indføjet i betænkningen. Og det, der gjorde os betænkelige, var, at det ønskede regeringen ikke indføjet i betænkningen. Man tog positivt afstand fra at indføje det i betænkningen. Det kan vi kun tolke på den måde, at det er, fordi man ikke ønsker at udlevere de dokumenter, som vi alle har konstateret er nødvendige, for at Folketinget kan udføre den kontrollerende opgave.

Det er lige præcis forskellen på de to ting. Vi er enige om, at det er noget, der først skal sættes

i værk, når undersøgelsen er færdig. Vi har aldrig blandet det sammen med banksagen. Det respekterer vi. Det har hr. Frank Aaen heller ikke, men vi skal have fat i det her bagefter, og dér har vi gerne villet have en sikkerhed.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Egentlig skulle det her have været en debat om ændringsforslag, men man kan jo ikke bare lade tingene stå uimodsagt.

Må jeg ikke først sige til hr. Torben Lund: Fremskridtspartiet står ved hvert eneste ord, vi har sagt om den uansvarlighed, der fandt sted på Færøerne. Vi står ved, at vi har sagt, at der var tale om en klondikeadministration. Vi står ved, at vi har sagt, at der var tale om en flok umoralske og uansvarlige politikere. Vi står ved, at vi har sagt, at man nærmest kunne sammenligne administrationen og det politiske liv på Færøerne med en bananrepublik. Vi har samtidig sagt, at dette ikke havde noget med de almindelige færinger at gøre. Det står i Folketingets referater fra hver eneste debat, og det vil man kunne se.

Vores kritik har bl.a. været rettet imod hr. Torben Lunds partifælle Atli Dam og den tidligere finansminister.

Og må jeg så godt sige, at når man siger, at det her for Fremskridtspartiet ikke har haft noget med banksagen at gøre, vil jeg minde om, at dagen efter aktieombytningen den 22. marts 1993 var det Fremskridtspartiet, der indkaldte statsministeren til et samråd, som fandt sted den 2. april, og at Fremskridtspartiet har stillet langt mere end 500 spørgsmål i Det Politisk-Økonomiske Udvalg i denne sag.

Det giver vel en idé om, hvad det er for en interesse, vi har haft. Alle spørgsmålene drejer sig om færingerne. Der er ikke ét indenrigspolitisk spørgsmål iblandt.

(Kort bemærkning).

Óli Breckmann (KF):

Hr. formand, før man kommer for godt i gang med at tiltuse sig æren for, at denne her undersøgelse nu bliver en kendsgerning, vil jeg gerne for retfærdighedens skyld tilføje, at æren for, at man nu i det hele taget står og på falderebet får en undersøgelse, tilkommer nogle helt bestemte mennesker og faktorer.

For det første skyldes det, at Folkeflokken i Lagtinget ikke kun én gang, men to gange fremsatte forslag om at få en undersøgelse sat i gang.